ZE DNE.

Reforma občanského zákona. Sotva nový ministr spravedlnosti pan Dr. Meissner nastoupil svůj úřad, ihned uchopil se rázně legislační práce a svolal na den 16. června t. r. anketu pro reformu zákona občanského jako pokračování jeho předchůdcem zavedené akce.

Při anketě té stanoven plán, jak dlužno pokračovati při reformě té a usneseno, že celá látka rozdělí se na 4 obory, každý obor bude svěřen některému zástupci vědy, který přibere sobě jako poradce zástupce prakse právní.

Za referenty zvoleni prof. Dr. Br. Kafka pro právo rodinné, prof. Dr. Jan Krčmář pro všeobecnou část a obligační právo, prof. Dr. Miloslav Stieber pro právo věcné a prof. Dr. Emil Svoboda pro dědické právo. — Ze stavu notářského přibráni: Dr. K. Batěk pro právo dědické, Dr. Jar. Čapek pro všeobecnou část, Dr. Václav Černý pro právo rodinné a manželské, Dr. Jar. Čulík pro zástavní právo, Dr. Gust. Kreiml pro právo obligační, Dr. Ant. Mokrý pro právo věcné a Dr. Václ. Svoboda pro právo obligační.

Žádáme snažně všechny pp. kolegy, aby co nejrychleji zaslali uvedeným pánům veškeré náměty neb návrhy na event. změnu dosavadních ustanovení práva občanského, po příp. sporné praktické případy, aby zvolení kolegové mohli včas věc zpracovati a referentům předložiti.

Sazba notářská. Spolek náš podal v červnu ministerstvu spravedlnosti pamětní spis, týkající se pochybeného rozhodování soudů při přisuzování odměny za projednání pozůstalostí, v němž uvedl veškeré případy, které mu byly pp. kolegy sděleny, i žádal, aby ministerstvo spravedlnosti zvláštním oběžníkem upozornilo soudy, že náhled jejich co do přisuzování za projednání pozůstalosti jest na odpor jasnému znění a duchu dotyčného nařízení vlády.

Kandidáti notářství. Spolek Československých kandidátů notářství usnesl se na valné hromadě, konané dne 30. května 1920 v Praze, aby vzhledem na tísnivé poměry kandidátů notářství upraveny byly služební platy jejich následovně a sice s platností od 1. června 1920:

Plat kandidáta za první rok prakse . . . . . 300 K
Plat kandidáta s praksí delší než jednoroční až do složení zkoušky notářské . . . . . 500 K
Plat kandidáta zkoušeného . . . . . 1.000 K
vesměs s novoročným ve výši měsíčního platu.

Veškeré tyto platy jsou minimální a rozumí se za práci v úředních hodinách nejdéle 7 hodin denně (vyjma soboty, kdy se odpoledne neúřaduje, neděle a svátky).

Plat vyšší řídí se dle velikosti kanceláře a dle dohody obou stran, pak dle délky prakse. — Za výkony mimo kancelář má kandidát nárok na diety podle ustanovení tarifu advokátního.

Za substituci přísluší kandidátu vedle měsíčního pevného platu 10% hrubého příjmu za práce vykonané v době substituce po srážce hotových výloh, vyjímajíc práci soudního komisařství, aneb 50% a přídavek k pevnému měsíčnímu platu, dle volby kandidáta (substituta), učiněné před převzetím substituce.

Za podíl na pracích soudního komisařství přísluší substitutu paušál ujednaný vzájemnou dohodou před převzetím substituce, nejvýše však 10% dle shora uvedeného z prací těchto počítaných.

Ve všech případech platí zaměstnavatel za kandidáta celou osobní daň z příjmů, vypadající na tyto služební požitky. Příspěvek k nemocenské pokladně platí rovněž zaměstnavatel.

Kandidát s praksí od 1—4 let má nárok na 14denní dovolenou; kandidát s praksí od 4—8 let má nárok na 3nedělní dovolenou; kandidát s praksí delší než 8 let má nárok na 4nedělní dovolenou, vesměs placenou. Dovolenou jest uděliti v době letní. —

Notářská komora pražská usnesla se jednomyslně, toto usnesení všem členům kolegia odporučiti.

Žádáme rovněž pány kolegy, aby osvědčili pochopení pro prekérní postavení našich kandidátů za nynějších drahotních poměrů a aby přikročili k úpravě platů dle těchto měřítek.

Úprava ta jest nyní zavedením nové sazby notářské zajisté umožněna.

K dani z výkonů pracovních. Komora pražská se Spolkem notářů československých podala svého času (viz »České Právo«, ročník I. čís. 10.) ministerstvu financí promemoria, v němž domáhala se zproštění výloh za klienty vynaložených (kolků, port a hotových výloh) od daně z výkonů a osvobození výkonů ověřovací a komisařské z činnosti notářovy plynoucí, od této daně.

Nyní došlo rozhodnutí ministerstva financí ze dne 9. července 1920 čís. jed. 12.882—759—20 tohoto obsahu:

K podání ze dne 3. února 1920 č. 196 n. k. sdělujeme, že kolky, porta, poplatky a jiné hotové výlohy za klienta placené jsou dle § 4. bodu 5. zák. z 11. prosince 1919 č. 658 Sb. z. a n. od daně z převodu statků a pracovních výkonů osvobozeny.

Dani této podléhá však odměna notářova, a to i ona, která přísluší notáři jako orgánu osvědčovacímu, pověřenému státem, a jako soudnímu komisaři, poněvadž i tato činnost jest výkonem samostatně provozovaného svobodného povolání po rozumu § 3. cit. zák., a nezakládá se ve služebním poměru notáře vůči státu.

Nelze tudíž tamní žádosti v příčině té podané vyhověti, a nutno úplatu, spadající do pole této činnosti, pojmouti do vyměřovacího základu pro daň z pracovních výkonů.

K námitce, že notáři není možno daň přesunouti, podotýkáme, že činí se současně dotaz na ministerstvo spravedlnosti, byl-li při nové úpravě notářského tarifu vládním nařízením ze dne 30. ledna 1920 č. 69 sb. z. a n. vzat zřetel na tuto daň.«

V bodu prvém (osvobození hotových výloh od daně) ministerstvo žádosti úplně vyhovělo, přisvědčivši vývodům promemoria, že okolnost ta, že výkon notářův nehmotný, produkt to práce duševní, spojen je zevně také s dalším úkonem, který v tom záleží, že notář podnikaje za klienta svého práci nehmotnou, za něj zároveň vynakládá kolky, platí porta a jiné výlohy hotové (doručné, poplatky soudní, povozné a j.), kteréžto právní jednání je v podstatě své jednáním úvěrním.

Argumentaci tuto přijímá ministerstvo za vlastní, osvobozujíc výkon ten od daně dle § 4., bod 5. jako »poskytování úvěru«.

Za to nepodařilo se ministerstvo přesvědčiti o tom, že by notářská činnost čistě ověřovací a komisařská z platnosti zákona byla vyloučena přes to, že notář, vázaný na sazby tarifní, není dle ustanovení §§ 171., odst. 1. a 2. a 182. ř. n. s to, daň tuto na klienta jako nabývatele výkonu přesunouti.

Finanční ministr říše německé jak známo, výkony tyto jako výkony mocí veřejné na notáře přenesené od daně té osvobodil. Dr. G. K.

Přeložení. Ministr spravedlnosti přeložil notáře: Františka Indrucha v Přešticích do Loun a Dra Richarda Blümela ve Slavonicích do Albrechtic.

Jmenování. Ministr spravedlnosti jmenoval notářské kandidáty: Otakara Kašlíka v Lounech — notářem v Lounech, Jaromíra Kerbera v Chlumci n. C. — notářem v Přešticích, Viktora Krütznera v Uhl. Janovicích — notářem v Uhlířských Janovicích, Jana Neumayera v Kouřími — notářem v Žamberku, Matěje Ševcovice v Čes. Budějovicích — notářem v Čes. Krumlově, dále Aloise Bendu v Olomouci — notářem v Hlučíně, Rudolfa Horáka v Uh. Hradišti — notářem v Břeclavě a Artuše Müllera v Brně notářem v Novém Městě na Moravě.

Nové důležité zákony.

Nařízením vlády ze dne 24. VI. 20 č. 391 o zkušebních taksách za státní zkoušky právovědecké a státovědecké.

Nařízení vlády ze dne 24. VI. 20 č. 392 o rozdělení fakult obou pražských universit.

Nařízení vlády ze dne 24. června 20 č. 394, kterým se prodlužuje platnost nařízení o úlevách při placení úroků z knihovních pohledávek, daní a veřejných dávek.

Nařízení vlády ze dne 24. VI. 20 č. 395, kterým se prodlužuje a částečně mění působnost nařízení o zachování služebních poměrů zaměstnanců podléhajících zákonu o obchodních pomocnících ze dne 16. I. 1910 č. 200 ř. z. a obchodnímu zákonu, zák. čl. XXXVII. z r. 1875.

Nařízení vlády ze dne 24. VI. 20 č. 399, jímž určuje se počátek úřední činnosti zemského trestního soudu v Praze.

Nařízení ze dne 25. června 1920 č. 409, kterým se vydávají prozatímní ustanovení o vyklizení místností najatých a pod.

Knihy redakci zaslané.

Vzorec stanov akciových společností a stručný výklad akc. regulativu. Sepsal Dr. Jan Chour, ministerský rada v ministerstvu vnitra. V Praze 1920. Nákladem vlastním. V ko-